

Uchwała nr 2/X/2020
Rady Dyscypliny Historia Uniwersytetu Jagiellońskiego
z dnia 9 października 2020 r.

w sprawie nadania dr. Dariuszowi Iwaneczce stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie: *nauki humanistyczne*, dyscyplinie: *historia*

§1

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2017 poz. 1789) w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt. 2, lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1669), oraz art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.) i § 62 ust. 1 pkt 1) Statutu Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rada Dyscypliny Historia Uniwersytetu Jagiellońskiego, po zapoznaniu się z uchwałą komisji habilitacyjnej, zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w tym z recenzjami osiągnięć naukowych, po przeprowadzeniu dyskusji

odmawia

nadania dr. Dariuszowi Iwaneczce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: *nauki humanistyczne*, dyscyplinie: *historia*.

UZASADNIENIE

Postępowanie habilitacyjne w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte na wniosek dr. Dariusza Iwaneczki w dniu 6 marca 2019, w którym jako jednostka organizacyjna do przeprowadzenia postępowania został wskazany Wydział Historyczny Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W dniu 3 grudnia 2019 r. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów powołała Komisję Habilitacyjną w postępowaniu dr. D. Iwaneczki.

Po przygotowaniu i przesłaniu przez recenzentów swoich recenzji Komisja Habilitacyjna odbyła posiedzenie w dniu 15 września 2020 r.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy, stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcie naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej, a ponadto wykazuje istotną aktywność naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz.1165) określa w § 3 pkt.1 oraz § 4 kryteria oceny osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta. Kryteria osiągnięć oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej określa § 5 powyższego rozporządzenia.

W toku postępowania członkowie Komisji Habilitacyjnej zapoznali się z wnioskiem dr. D. Iwaneczki o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, jego autoreferatem, wykazem publikacji, informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki, a także z treścią złożonych recenzji habilitacyjnych.

W swojej recenzji prof. dr. hab. Piotr Franaszek uznał monografię *Zmierzch dekady Gierka. Polska południowo-wschodnia 1975-1980* (Kraków 2018) wskazaną jako osiągnięcie naukowe za oryginalną, prekursorską i stanowiącą istotny wkład do historii regionu, a także ważne uzupełnienie badań dotyczących historii PRL-u. Oceniając pozostały dorobek naukowy habilitanta uznał go za zróżnicowany tematycznie. Jako słabość wskazał daleko posunięte zogniskowanie badań na stosunkowo niewielkim obszarze. Zwrócił też uwagę na niewielką liczbę prac opublikowanych w językach obcych. Oceniając dorobek dydaktyczny i organizacyjny habilitanta podkreślił jego niezwykle pozytywną rolę w popularyzowaniu wiedzy historycznej. W konkluzji swojej recenzji prof. Franaszek stwierdził, że cały dorobek spełnia warunki określone w stosownych artykułach ustawy o stopniach i tytule naukowym.

Dr. hab. Edyta Czop, prof. UR oceniając monografię wskazaną jako osiągnięcie naukowe uznała ją jako pracę nowatorską pod względem okresu, który obejmuje i analizy zachodzących wówczas przemian w strukturach władzy partyjno-rządowej jak i w społeczeństwie. Podkreśliła, że praca jest oparta na bogatych źródłach różnej proveniencji. Jednocześnie zwróciła uwagę między innymi na brak sprecyzowania pojęcia „opór społeczny”; brak uzasadnienia wyboru tematu badawczego; brak hipotez, które autor chciał zweryfikować; brak krytyki wykorzystywanych źródeł. Za „rozczarowujące” uznała

zakończenie, wskazując na brak „wniosków i ocen dotyczących analizowanych w pracy przeobrażeń w Polsce południowo-wschodniej na tle Polski”. W konkluzji uznała, że „praca w znacznej części sprawia wrażenie wersji wymagającej istotnych uzupełnień” a także, że „dysertacja z 2016 r. niestety rozczarowuje swym niedopracowaniem, pobieżnym spojrzeniem na podjęty problem badawczy”. Oceniając pozostałą aktywność naukową między innymi wysoko oceniła monografię *Władza a opór społeczny w Polsce południowo-wschodniej 1980-1989* (Warszawa 2005). Jednocześnie uznała, że „pozostałe teksty dotyczące problemu oporu i działań opozycyjnych strajków z l. 1980-1981 opublikowane w latach 2005-2015 są w większym bądź mniejszym stopniu powtórzeniem wątków ze wspomnianej powyżej rozprawy. Niestety tylko w połowie z nich znalazły się odpowiednie adnotacje w przypisach”. Zauważyła też, że dorobek habilitanta prezentuje niejednorodną wartość i obok tekstów wartościowych, wprowadzających nowe ustalenia do dziejów historii najnowszej, są słabsze i powielające wcześniejsze publikacje własne. Oceniając aktywność naukową wskazała na brak informacji o współpracy naukowej o zasięgu międzynarodowym. Pozytywnie oceniła działalność popularyzatorską habilitanta. W konkluzji recenzji dr hab. E. Czop, prof. UR nie przedstawiła jednoznacznej oceny dorobku stwierdzając, że „dr Dariusz Iwaneczko spełnia wymogi konieczne do uzyskania awansu naukowego, jednak nie w odniesieniu do rozprawy *Zmierzch epoki Gierka. Polska południowo-wschodnia 1975-1980*, Rzeszów 2016, wyd. IPN, ss.366, wskazanej jako szczególne osiągnięcie naukowe”.

Trzeci z recenzentów, prof. dr hab. Stanisław Jankowiak oceniając monografię wskazaną jako osiągnięcie naukowe zauważył między innymi, że „słabością pracy, jest fakt, że Autor analizuje problemy, które w dużej mierze zostały wcześniej podjęte przez innych historyków. Jego zasługą jest więc zebranie ich w całość, ale wkład Autora w opracowanie tych zagadnień nie jest znaczący”. Stwierdził też, że „recenzowana publikacja nie wnosi wiele nowego do wiedzy na temat Polski drugiej połowy lat siedemdziesiątych ani w aspekcie krajowym jak i regionalnym. Nie jest też pionierską monografią, przecierającą szlaki następcom”. Oceniając pozostały dorobek naukowy stwierdził, że „nie jest zbyt bogaty i urozmaicony”. Wysoko ocenił monografię dotyczącą działalności Kazimierza Kosteckiego. Zwrócił natomiast uwagę, że tylko 23 artykułów z 46 wymienionych przez habilitanta powstała po uzyskaniu stopnia doktora. W jego ocenie mają one różną wartość a za najlepsze w dorobku uznał te dotyczące aparatu represji. Podobnie jak dr hab. Edyta Czop, prof. UR, recenzent zwrócił uwagę na praktykę powielania przez habilitanta własnych tekstów oraz znikomy jego dorobek

w zakresie krytycznej analizy dorobku innych historyków. Podsumowując uznał, że dorobek habilitanta „często nie podejmuje niezbadanych obszarów dziejów, nie wnosi też wiele do naszej wiedzy o najnowszej historii Polski, choć w pewnej części stanowi jej uzupełnienie o lokalne przypadki”. Nie uznał też jako znaczący wkład habilitanta w upowszechnianie wiedzy. Recenzję zakończył stwierdzeniem, że „nie jest to dorobek wystarczający dla otrzymania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia”.

Komisja Habilitacyjna obradowała w dniu 15 września 2020 r. W toku jej obrad recenzenci przedstawili swoje uwagi do dorobku dr. D. Iwaneczki i podtrzymali swoje oceny wyrażone w przedstawionych recenzjach. Opinie na temat tego dorobku przedstawili pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej.

W opinii prof. Krzysztof Łabędzia dorobek habilitanta nie jest niewystarczający do nadania stopnia doktora habilitowanego. Zwrócił uwagę na niewielką liczbę konferencji, w których brał udział habilitant, a także brak jego działalności poza granicami Polski. W jego przekonaniu monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe brakuje informacji o zastosowanych metodach badawczych, brakuje pytań badawczych i tezy, którą autor chce udowodnić. Jest to książka mało analityczna i dominuje w niej opis. W konkluzji stwierdził, że zarówno dorobek jaki i osiągnięcie naukowe są niewystarczające do wnioskowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

W opinii dr. hab. Henryka Głębockiego biografia Kosteckiego jest najlepszą pozycją w dorobku habilitanta. Oceniając jego badania nad opozycją wobec komunistów na prowincji stwierdza, że „nikt inny poza dr. Iwaneczką na opisywanym terenie nie bada tego zagadnienia tak szeroko i wieloaspektowo. Stwierdził też, że nawet jeśli monografia zgłoszona jako szczególne osiągnięcie naukowe „nie jest w całości udana, to wciąż, mimo 30. lat od 1989 nie mamy jednak lepszej publikacji dotyczącej epoki Edwarda Gierka na obszarze Polski południowo-wschodniej”. Podkreślając ogromną pracę w zakresie kwerendy źródłowej, jaką wykonał habilitant, stwierdza, że w książce „zabrakło też pogłębionej analizy metodologiczno-warsztatowej korzystającej z badań socjologicznych, co pozwoliłoby lepiej wydobyć ustalenia źródłowe”. W konkluzji dr hab. Henryk Głębocki wyraził przekonanie, że „znacznie więcej argumentów przemawia za przyznaniem dr. Iwaneczce stopnia doktora habilitowanego niż przeciw”.

Dr hab. Tomasz Pudłocki, prof. UJ oceniając dorobek dr Iwaneczki zwraca uwagę na niewielką liczbę opublikowanych recenzji i skromny udział w organizacji życia naukowego. Podkreśla jednak wysoką ocenę dwóch monografii książkowych: biografii Kosteckiego oraz *Opór społeczny a władza w Polsce południowo wschodniej 1980-1989* (Warszawa 2005). W ocenie monografii zgłoszonej jako osiągnięcie badawcze zwrócił uwagę na „brak namysłu metodologicznego i rozproszone uwagi źródłoznawcze”. Jednocześnie zauważył, że habilitant „potrafi również postawić interesujące postulaty badawcze na przyszłość, co świadczy o dojrzałości naukowej i dostrzeganiu potencjału badawczego w tematyce”. W jego przekonaniu monografia „znacząco poszerza naszą o wiedzę o regionie w omawianym czasie, jest oparta na bogatym i różnorodnym wyborze źródeł, a zatem spełnia kryteria stawiane w świetle obowiązujących przepisów dysertacjom habilitacyjnym i jest dziełem nowatorskim, wnoszącym istotne quantum wiedzy do nauki”.

W dalszej części obrad odbyła się dyskusja z udziałem wszystkich członków Komisji Habilitacyjnej. Podsumowując ją przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Tomasz Schramm, stwierdził, że habilitant „jest słabo obecny w historiografii międzynarodowej i krajowej. Z drugiej strony waga społeczna jego badań jest znaczna i misję społeczną realizuje szeroko, nawet jeśli z ułomnościami.” W jego opinii dr Iwaneczko rozumie rzeczywistość, którą opisuje, efektem jego badań jest przyrost wiedzy, mimo iż nie wszystkie rzeczy, które wyszły spod jego pióra są dobre.

Po zamknięciu dyskusji w głosowaniu jawnym Komisja Habilitacyjna podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr. D. Iwaneczce stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. W głosowaniu wzięło udział siedmiu członków Komisji za wyrażeniem pozytywnej opinii oddano 4 głosy; przeciw 1 głos; oddano też 2 głosy wstrzymujące.

W dniu 9 października 2020 odbyło się posiedzenie Rady Dyscypliny Historia Uniwersytetu Jagiellońskiego zwołane w celu podjęcia uchwały w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. D. Iwaneczce. Wraz zaproszeniem na spotkanie Rady wszyscy jej członkowie otrzymali kopie protokołu z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej, recenzje, autoreferat habilitanta wraz z wykazem publikacji oraz informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki. Do udziału w spotkaniu zostali zaproszeni wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej. W związku z zagrożeniem epidemiologicznym spotkanie Rady odbyło się w trybie zdalnym zgodnie z § 1 pkt. 1 uchwały nr 76/IX/ 2020 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 30 września 2020 roku w sprawie

zmian uchwały nr 86/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 roku w sprawie określenia sposobu funkcjonowania rad dyscyplin na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W toku obrad Rady Dyscypliny Historia dr hab. T. Pudłocki, prof. UJ, sekretarz Komisji Habilitacyjnej, przedstawił protokół z przebiegu obrad Komisji oraz podjętą przez nią uchwałę zawierającą opinię dla Rady Dyscypliny Historia. W dalszej części obrad odbyła się dyskusja. Prof. dr hab. Piotr Franaszek w swoim wystąpieniu przedstawił argumenty przemawiające za uznaniem dorobku i osiągnięcia naukowego jako spełniającego wymogi ustawy. Profesor przypomniał między innymi, że jest to drugie postępowanie habilitacyjne dr. Iwaneczki. Poprzednie zakończyło się wycofaniem wniosku. Od tego czasu dr D. Iwaneczko w bardzo wyraźnym stopniu polepszył swój warsztat badawczy. Podkreślił, że Komisja uznała, że jego badania skoncentrowane na jednym obszarze Polski mają ogromny walor poznawczy i mają pionierski charakter. Zauważył, że powstało już sześć recenzji jego dorobku w tym pozytywne recenzje prof. Paczkowskiego i prof. Golona a negatywna recenzja prof. Zblewskiego koncentrowała się na krytyce rozprawy habilitacyjnej. Przypomniał, że książka wskazana jako osiągnięcie naukowe nie jest wolna od wad, ale uzyskała pozytywną recenzję prof. Artura Patka. Podkreślił też, że Komisja zgodziła się z negatywnymi i pozytywnymi opiniami a ostateczne głosowanie zakończyło się sukcesem dla dr. D. Iwaneczki, bo mimo wszystko Komisja uznała, że plusów w tym jego dorobku jest więcej.

Następnie głos zabrał Prof. Krzysztof Łabędź zaznaczając, że chce się wypowiedzieć w imieniu trzech osób, które nie głosowały za poparciem wniosku wyjaśniając dlaczego. W jego opinii książka podana jako osiągnięcie naukowe została w zasadzie jednoznacznie oceniona przez Komisję jako niedobra. Brakuje w niej refleksji metodologicznej a materiał sprawia wrażenie przypadkowo dobranego. W bibliografii nie ma ani jednej pozycji metodologicznej – co wydaje się, że w książce habilitacyjnej jest nie do przyjęcia. Ta książka stwarza pewne wątpliwości, co do przygotowania habilitanta do kształcenia młodej kadry. Stwierdził, że metodologicznie do tego gotowy chyba nie jest. Jednocześnie zaznaczył, że w czasie głosowania wstrzymał się od głosu, bo nie jestem historykiem.

W dyskusji głos zabrali jeszcze dr hab. T. Pudłocki, prof. UJ, przypominając Radzie ostatnie zdania z protokołu obrad Komisji. Dr hab. Sławomir Sprawski, prof. UJ poprosił o dodatkowe informacje odnośnie dorobku dydaktycznego habilitanta, których udzielił dr hab. T. Pudłocki, prof. UJ.

Ponieważ nie było już dalszych pytań ani głosów w dyskusji przewodniczący Rady Dyscypliny zamknął obrady i zarządził głosowanie nad wnioskiem o nadanie dr. D. Iwaneczce stopnia doktora habilitowanego. Głosowanie odbyło się w trybie zdalnym zgodnie z § 1 pkt. 2 uchwały nr 76/IX/ 2020 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 30 września 2020 roku w sprawie zmian uchwały nr 86/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 roku w sprawie określenia sposobu funkcjonowania rad dyscyplin na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W głosowaniu tajnym wzięły udział 22 osoby spośród 25 uprawnionych. Za wnioskiem o przyjęcie uchwały głosowało 9 osób, przeciw 5 a 8 wstrzymało się od głosu. Przy obecności ponad połowy uprawnionych do głosowania wniosek o przyjęciu uchwały nie uzyskał poparcia wymaganej zgodnie z § 67 pkt. 2 Statutu UJ bezwzględnej większości głosów. Tym samym Rada Dyscypliny Historia odmówiła nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie: *nauki humanistyczne*, dyscyplinie: *historia* dr. D. Iwaneczce.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pouczenie:

Od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów za pośrednictwem Rady Dyscypliny Nauki o sztuce na Uniwersytecie Jagiellońskiego w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący
Rady Dyscypliny Historia
Uniwersytetu Jagiellońskiego

dr hab. Sławomir Sprawski, prof. UJ